

[Jens Thoft]

Konklusionen er altså en ganske overstrømmende modtagelse, dette er bare godt. Vi skal have vindmøllerne og den vedvarende energi reddet, og så er dette helt fint.

Så vil jeg til sidst dryppe en lille smule malurt i bægeret: Det er skandaløst, at Folketinget her til morgen får anpartsbetænkningen. Det er ikke rimelige arbejdsbetingelser at give Folketingets medlemmer. Vi stillede spørgsmålet i for-gårs, og det burde have kunnet foreligge tidligere.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hvad angår det sidste, hr. Jens Thoft var inde på, vil jeg sige, at jeg nu fik den i hvert fald i går, men det var måske, fordi jeg arbejdede længere end hr. Jens Thoft.

Jeg synes, det var en glædelig tale, hr. Jens Thoft holdt, og jeg synes, det er fint, at SF støtter dette forslag så varmt, som de gør. Jeg synes heller ikke, det gør noget, at hr. Jens Thoft har overbevist sig selv om, at det var et forslag, som SF fremsatte for en del måneder siden, og som derefter har ligget i al ubemærkethed i udvalget, der er skyld i, at regeringen og Socialdemokratiet nu er kommet med dette. Vi har alle sammen behov for at have det godt herinde og kunne overbevise os selv om, at vi har indflydelse. Så det synes jeg ikke gør noget, hr. Jens Thoft.

Men jeg synes, hr. Jens Thoft måske alligevel skulle bemærke, hvordan de, der står bag dette forlig, i sin tid modtog SF's forslag; så kunne hr. Jens Thoft måske alligevel pejle sig ind på, hvem der har forsøgt at trække i den rigtige retning.

Jeg vil i den sammenhæng også gerne have lov til at takke skatteministeren for, at skatteministeren har været en god medspiller med hensyn til at få disse problemer løst. Derfor synes jeg, vi alle sammen kan glæde os over, at også hr. Jens Thoft er glad.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er naturligvis også glad for, at hr. Jens Thoft er så glad. Det er jo sjældent, vi kan være enige om at være glade.

Hr. Jens Thoft citerede regeringspartiernes ordførere ved debatten om SF's forslag i de-

cember måned, og han havde meget travlt med at fortælle, at regeringspartiernes ordførere havde afvist det totalt. Det Radikale Venstre er som bekendt også et regeringsparti, men Det Radikale Venstres ordfører – det var nemlig mig – sagde, at vi ikke ønskede at holde liv i såkaldte anpartsfiduser. Jeg citerer fra sp. 3330, Folketingets forhandlinger 1988–89:

»... vi ønsker heller ikke indgreb, der ikke er grundigt forberedt.«

Længere nede siger jeg:

»Vi afventer derfor også fra vores side det udvalgsarbejde, som skatteministeren har igangsat. Måske ender det med noget, der minder om disse lovforslag, det kan vi ikke vide på nuværende tidspunkt.«

Så fra Det Radikale Venstres side var der allerede i december måned store forventninger til det udvalgsarbejde, som nu har båret frugt, også til hr. Jens Thofts tilfredshed.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Min allerstørste compliment til fru Elisabeth Arnold, som citerede helt korrekt. Jeg nævnte heller ikke fru Elisabeth Arnold, jeg nævnte specielt hr. Kai Dige Bach, hr. Svend Heiselberg og skatteministeren, og Det Radikale Venstre må undskylde, at jeg har forbigået dem som regeringsparti. Det skal jeg prøve at undlade en anden gang.

Til hr. Stavad vil jeg sige, at jeg ikke et sekund er i tvivl om, at Socialdemokratiet har spillet en afgørende rolle i at trække skatteministeren væk fra, at dette var en panikreaktion, og frem til at fremsætte dette meget fornuftige forslag. Men det var nok rart med SF som fødselshjælper, og det er jeg som sagt lidt stolt af.

Svend Heiselberg (V):

Mit partis ordfører kan ikke være til stede, men jeg skal lade være med at tage del i den store glæde, jeg forstår der er ved lovforslaget, hvor der bl.a. står, at regeringens indgreb over for anpartsselskaberne, der hovedsagelig var udbudt til salg på grund af uhensigtsmæssige skatteregler, har været ventet det sidste halve år.

Alle vidste, at der i forbindelse med lettelse af arbejdsmarkedsbidraget i november 1988 var indgået en aftale med Socialdemokratiet om nedsættelse af et udvalg, der skulle frem-